

Deixebles, col·legues i amics hem volgut homenatjar [Lola Badia](#) en el seu setantè aniversari. El resultat són els dos volums de

[*«Qui fruit ne sap colli
r»*: homenatge a Lola Badia](#)

, a cura d'Anna Alberni, Lluís Cifuentes, Joan Santanach i Albert Soler, i coeditats per les Edicions UB i l'eEditorial Barcino, que apleguen setanta articles escrits per deixebles, col·legues i amics d'arreu del món que hi reconeixen el mestratge, l'entusiasme i el compromís d'una de les figures clau dels estudis en literatura catalana medieval dels darrers temps.

El llibre inclou una miscel·lània de treballs que coincideixen amb els interessos de recerca de l'homenatjada: les literatures medievals i el seu rerefons clàssic; la medicina, l'alquímia, l'astrologia i altres manifestacions de la ciència de l'Edat Mitjana, i la figura de Ramon Llull. L'obra es completa amb una bibliografia completa, ordenada cronològicament, de la prolífica activitat de Lola Badia, i amb una taula d'adhesions, on prop de dues-centes persones fan constar el seu reconeixement a la investigadora.

A banda dels articles, els volums també contenen una bibliografia completa de Lola Badia i una Semblança, redactat pel Consell Editor, sobre la seva personalitat i la seva carrera acadèmica. Extreiem uns fragments de la Semblança:

"Lola Badia va créixer al barri de Sant Pere de la Barcelona antiga. La mare era professora de

matemàtiques. Al pare, també professor, l'apassionaven la filosofia i la poesia, i va traduir els *Sonets a Orfeu*

de Rilke. A Barcelona els anys cinquanta i seixanta eren una època tirant a grisa, però Lola Badia va estudiar-hi les arts liberals en italià fins al *liceo scientifico*

. Això vol dir amarar-se de Francesco De Sanctis i les *tre corone*

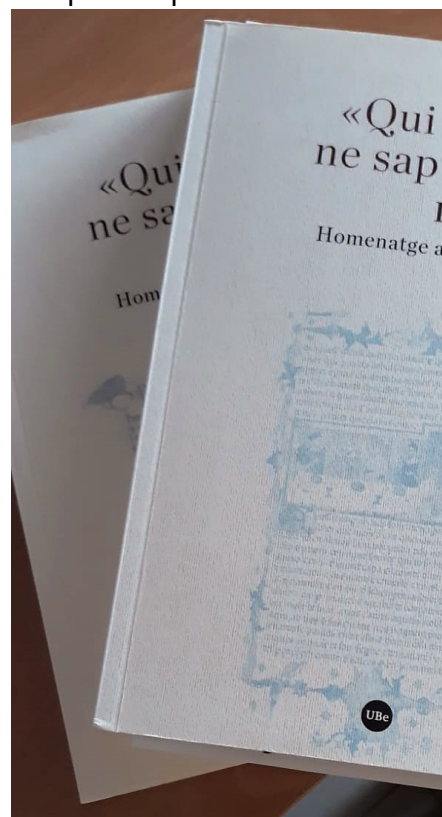
, i trobar-se com a casa tant amb Dante, o Cecco, o Leopardi, com amb els clàssics. Tal vegada també explica el seu interès per la filosofia i l'astronomia, documentat per un bon grapat de publicacions —la primera sobre l'Art de Llull és una coedició del *Tractat d'astronomia*

— i pel costum d'observar els astres amb telescopi o sense. No consta l'origen de la seva passió pel cant, si bé molts li deuen haver sentit entonar a classe una peça dels trobadors o, no tants, afinar l'

Adeste fideles

entre l'alegria popular del Royal Albert Hall. Hi ha persones que fan compendi de les arts liberals i encara n'hi afegeixen. Lola Badia desgrana amb fervor els noms d'ocells i plantes en les seves caminades per prats, pletes i collades, i ha apamat el Pirineu enfilant valls i tarteres, sense aturar-se a reposar o a fer un glop. [...]

Tota aquesta feina ha estat possible perquè, del 1973 fins ara, Lola Badia ha passat per tres universitats i, a cada pas, ha mirat de fecundar allò que podia donar fruit.

Al Col·legi Universitari de Girona, llavors part de la Universitat Autònoma, va néixer la iniciativa de fundar l'Institut de Llengua i Cultura Catalanes i, per acord amb la Diputació, la d'editar les obres de Francesc Eiximenis (els dos primers volums són del 1986 i el 1987). Després de

gua-nyar una càtedra (a Mallorca) el 1983, des de l'Autònoma de Bellaterra va promoure amb Pedro Cátedra una col·lecció amb nom leopardià, *stelle dell'Orsa*. Hi van veure la primera llum moderna, entre altres volums, una versió del

Phantasticus

de Llull, a càrrec seu, i

Del Tostado sobre el amor

, de Cátedra, testimonis d'una amistat que es reflecteix igualment al primer número d'

El Crotalón

. També en aquests anys va iniciar (amb Josep Massot i Muntaner) la publicació de

Llengua & Literatura

, revista de la Societat Catalana de Llengua i Literatura de l'Institut d'Estudis Catalans. Altres esforços han afaïçonat col·leccions de les editorials Barcino, Empúries i Quaderns Crema. Des del 1987 ha exercit a la Universitat de Barcelona (amb un parèntesi a la de Girona). Hi ha fundat el Centre de Documentació Ramon Llull i hi ha creat el portal Llull DB, que recull i actualitza tota la documentació lul·liana d'Anthony Bonner, amb qui l'uneixen dècades d'amistat, humor i afició a la botànica. L'itinerari docent i el recorregut per centres d'investigació de França, la Gran Bretanya i Itàlia no han de fer oblidar les dreceres: la que duia a l'admirat Joan Fuster i a València en conjunt, la marítima cap a la Mallorca de Llull, la peninsular que ha mantingut l'enllaç amb l'hispanisme, o la que portava a Luis García Ballester i a la història de la ciència."

Podeu consultar l'índex dels dos volums de l'homenatge a Lola Badia, [aquí](#) :